

Thương một người.

Trịnh công Sơn

Thương ai về ngõ tối Thương rơi ướt đôi môi Thương
ai buồn kiếp đời Lạnh lùng ánh sao rơi Thương ai về ngõ
tối Bao nhiêu lá rơi rơi Thương ai cười không nói Ngập
ngừng lá hôn vai Thương nụ cười và mái tóc buông
lời Mùa thu úa trên môi Từng đêm qua ngõ tối Bàn
chân âm thầm nói Lặng nghe gió đêm nay Ngại ai buổi đôi
vai Bờ vai như giấy mới Sợ nghiêng hết tình tôi Thương
ai về xóm vắng Đêm nay thiếu ánh trăng Đôi vai gãy ướt
mềm Người lạnh lắm hay không Thương ai màu áo trắng Trong
như ánh sao băng Thương ai cười trong nắng Ngại ngừng ánh mây tan.